

MART
1975

TÜM SAĞLIK

TÜM SAĞLIK-İŞ
SENDİKASI
yayın organı

BÜTÜN SAĞLIK İŞÇİLERİNE SESLENİYORUZ

DEVRİMCİ SENDİKAMIZ TÜM
SAĞLIK ve HASTANE İŞÇİLERİ SENDİKASINDA BİRLEŞELİM...

- İŞÇİ-MEMUR AYIRIMINI ORTADAN KALDIRARAK,
- İŞVERENLER KARŞISINDA PAZARLIK GÜCÜMÜZÜ ARTIRACAK, ANAYASAL HAKKIMIZ OLAN GREV SİLAHINI ALMAK,
- YILLARDIR GASP EDİLEN TÜM HAKLARIMIZA BİR BİRİMİZE KENETLENEREK SAHİP ÇIKMAK,
- TÜM SAĞLIK İŞÇİLERİNİN GÜÇLÜ, SARSILMAZ BİRLİĞİNİ-KARDEŞLİĞİNİ SAĞLIYABİLMEK,
- HALKIMIZIN DEVRİMCİ MÜCADELESİNDE İŞÇİ SINIFIMIZIN BİR PARÇASI OLARAK GERÇEK YERİMİZİ ALABİLMEK İÇİN,

12 SAYILI KARARNAME ANAYASAYA AYKIRIDIR

CHP-MSP koalisyon hükümetince 31 Mayıs 1974 tarihinde çıkartılan 12 sayılı kanun hükmünde kararname, kamu kesiminde çalışan tüm işçilere büyük bir darbe indirdi. Bu kararname ile Devlet, Belediye ve bir kısım Üniversite hastanelerinde çalışan onbinlerce sağlık işçisi yine memur sayılmaya çalışılıyor, yine onbinlerce sağlık işçisinin sendikalaşma ve toplu sözleşme hakları, üstelik işçiden yana halktan yana olduğunu iddia eden bir siyasi partinin damgasını vurduğu koalisyon hükümetince engellenmek isteniyordu.

12 sayılı kararname, bir yandan ANAYASA'YA, iş ve sendikalar yasalarına aykırı olarak kamu kuruluşlarında çalışan «İŞÇİ» tarifini daraltmış, böylece sağlık işçilerinin büyük bir bölümünü yine «MEMUR» saymayı amaçlamış, diğer yandan ise kamu kuruluşlarında çalışan işçileri tespiti sorununu karma karışım mekanizmalarla içinden çıkılmaz hale sokmuştur. Nitekim 12 sayılı kararnameye göre aylarca önce yapılması gereken tespitler ve işlemler bu karma karışık mekanizma yüzünden hâlâ sonuçlandırılmamıştır.

Oynanan oyunların amacı açıktır: sağlık işçilerini geçmiş yıllarda olduğu gibi yine «MEMUR» kisvesi altında diz üstü süründürmeye çalışmak, sağlık işçilerinin örgütlenerek sendikalaşmalarına, toplu sözleşmelerle ekonomik durumlarını düzeltmek için mücadele etmelerine engel olmak.

Ama artık köprülerin altından çok sular geçmiştir. Ve sağlık işçileri gerek tüm ülke sorunları ile gerekse kendi sorunları ile ilgili gelişmeleri büyük bir dikkatle izlemekte, Ülkemizde bir avuç parababası tarafından emekçi halkımıza rağmen zorla sürdürülmeye çalışılan kapitalist sömürü düzeninin faturasını ödemek istememektedirler.

HAKLARIMIZI ALMAK İÇİN BİRLEŞELİM...

Şimdiye kadar aleyhimize çıkartılan bütün kararname, aleyhimize yapılan bütün işlemler, örgütsüz, dağınık oluşumuz nedeni ile başarıya ulaştı. Hakim sınıfların kamu kuruluşlarındaki uzantıları, biz ne zaman dağınıksak, ne zaman örgütsüzsek üzerimize bindirdi. Artık bu azgın gidişe birlikte dur demenin zamanı geldi. Şimdiye kadar verilmeyen, hasır-altı edilen tüm haklarımızı, birleşerek, tek vücut halinde kenetlenerek kendi gücümüzle almaktan başka yolumuz yok.

ÇAPA'DA DA ZAFER İŞÇİLERİN ...

HAK VERİLMEZ ALINIR...

Çapa'lı 1200 yiğit sağlık işçisi, birlik ve beraberlik içinde birbirlerine kenetlenerek, haklarını almada yine en etkili silâhlarını kullandılar. 15 Ocak 1975 tarihinde başlayan ve 3 gün süren direniş sırasında Çapa Kliniklerinde acil hasta bakımı dışında bütün hizmetler durdu. 1200 sağlık işçisi zaman zaman hastane bahçesinde ellerinde pankartlarla yaptıkları yürüyüşlerde, zaman zaman ise dersanelerde yaptıkları toplantılarda, haklarını söke söke almaya kararlı olduklarını gösterdiler. Direniş, işçilerin sarsılmaz birliği ve mücadele azmi nedeni ile Dekanlığın dize gelmesiyle sonuçlandı. Çapa kliniklerinde 15 Ocak 1975 tarihinde başlayan ve 3 gün süren direnişin temelinde yatan nedenler şunlardı:

İSTANBUL TIP FAKÜLTESİ DEKANLIĞI ÇAPA KLİNİKLERİNDEKİ İŞÇİLERİN KANUNİ VE KAZANILMIŞ HAKLARINA SAYGI GÖSTERMİYOR...

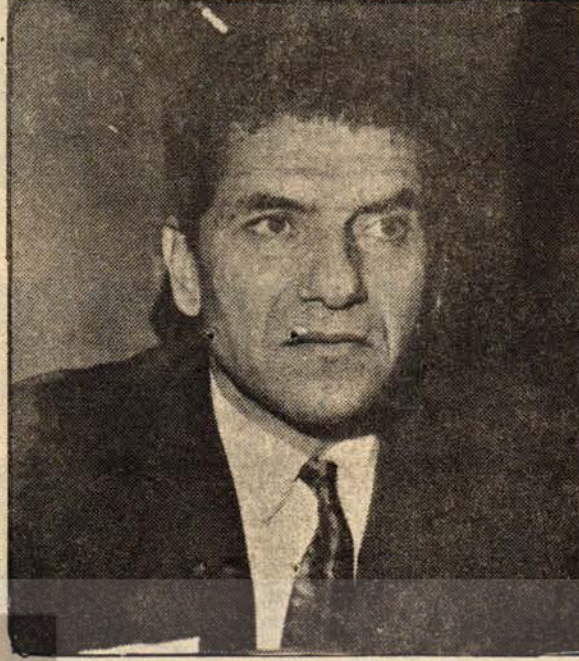
İst. Tıp Fakültesi Dekanlığı 1.2.1974 tarihinde bir oldu-bittiye getirerek, Çapa'lı sağlık işçilerini temsil etmeyen sarı Sağlık işçileri sendikası ile 1200 sağlık işçisini kapsayan bir toplu sözleşme imzalamıştı. Çapa'lı sağlık işçileri kendilerini temsil etmeyen bu sarı sendika ile İşverenin (Dekanlığın) «KÖLE PAZARLIĞI» yaparcasına gerçekleştirdikleri bu «SATIŞ SÖZLEŞMESİNE» şiddetle tepki göstermişler ve 26 Mart 1974 tarihinde başlatarak 4 gün yiğitçe sürdürdükleri direnişleri ile, toplu sözleşmeye ek ve özellikle işgüvenliği ilgili bir takım haklar almışlardı.

SARI sendikalar...

SARI VE DEVRİMCİ SENDİKALARI TANIYALIM

Çizgiler

SEYDALI

- Yönetimi demokratik değildir. İşçiler sendikanın yönetim ve denetimine katılamazlar. Yöneticiler çoğu zaman çeşitli sahtekarlık ve dümenlerle ele geçirdikleri sendikaları yıllarca çiftlikleri gibi kullanır, sendikayı talan ederler.
- Sendika ağası denilen bu kişiler, sendika kasasından ayda on binlerce lira aylık olarak lüks yaşam içinde "gününü gün ederek" işçi sınıfının mücadelesinden uzaklaşırlar, patronların, parababalarının b-razancılığını yaparlar...

DAGINIK DURUN ARKADAŞLARAR...
NERDE ÇOKLUK ORDA BOKLUK...

- İşçilerin birliğini sağlamak, işçileri bilinçlendirmek için hiçbir çaba göstermezler. Aksine sarı sendika yöneticileri sendikadan istedikleri gibi ceplerini doldurabilmeleri için işçilerin uyanmasını, birbirlerine kenetlenmesini istemezler. ÇÜNKÜ İŞÇİLER UYANMAYA BAŞLADIMI, ÖNCE KENDİ SALTANATLARININ YIKILACAGINI BİLİRLER...

● TOPLU SÖZLEŞME TASARILAR İŞÇİLER- DEN GİZLİ YAPILIR...

TOPLU SÖZLEŞME GÖRÜŞME-
LERİ İŞÇİLERDEN HABERSİZ GİZLİ
KAPALI KAPILAR ARDINDA YAPILIR.

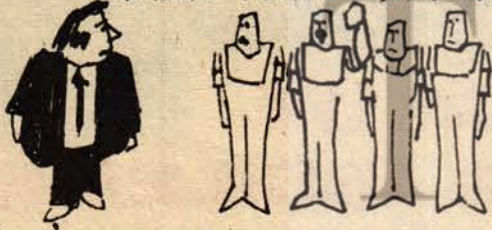
DEMEK SENİ PATRON
İŞTEN ATTİ HA!..

VAH... VAH...

- Sarı sendikalar, SONUÇTA İMZALADIKLARI PEK AZ HAK GETİREN ve İŞÇİLER TARAFINDAN SATIŞ SÖZLEŞMESİ DİVE ADLANDIRILAN TOPLU SÖZLEŞMELERİ DAHI UYGULATAMAZ. UYGULATMAK İÇİN MÜCADELE BİLE ETMEZLER...

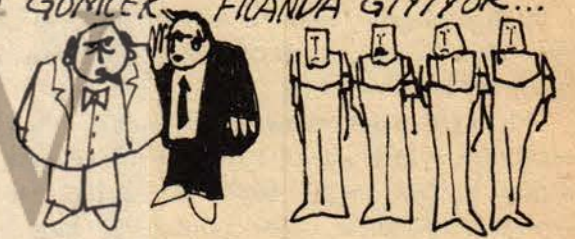
HAKIMIZI ARAMIYORSUNUZ.

YAA!..

KIRMIZI GÖMLEK FİLANDA GIYIYOR...

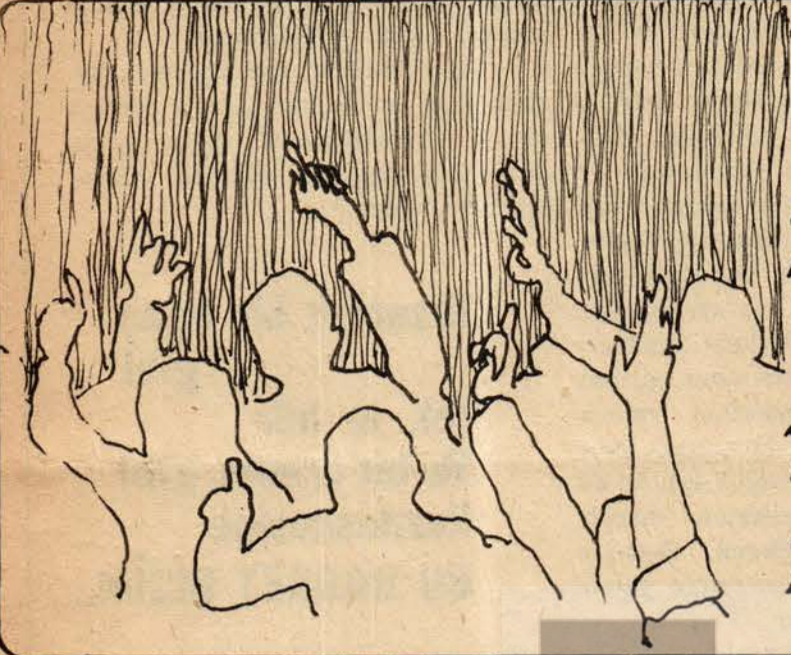

- İşçilerin tüm sorunlarında olduğu gibi iş güvenliği dertlerinde de patronların dümen suyunda giderler. İşten atılan işçileri tekrar işe aldirmek için mücadele vermezler. Hatta sarı sendikalar kendileri için tehlikeli gördükleri yiğit bilinçli işçileri patronlara ihbar ederek işten attırırlar...

- "PARTİLERÜSTÜ POLİTİKA" YUTTURMACASI İLE İŞÇİ SINIFININ SİYASİ İKTİDAR MÜCADELESİNİ HASIRALTI ETTİRMEYE ÇALIŞIRLAR. SENDİKAL MÜCADELEYİ, GÜNDELİK, KISA VADELİ EKONOMİK MÜCADELENİN DAR SINIRLARI İÇİNE HAP SETMEK İSTERLER...

DEVRİMCİ sendikalar...

■ DEVRİMCİ SENDİKALAR İŞÇİLER TARAFINDAN YÖNETİLİR ve TÜM ÜYELER EN GENİŞ BİR ŞEKİLDE DENETİM HAKKINA SAHIPTIR.

■ SENDİKA KONGRELERİ DEMOKRATİK İLKELERE UYGUN ve SONDERECE DÜRÜST BİR YÖNTEMLE YAPILIR...

■ İşçilerin birlik ve beraberliğini en geniş şekilde sağlamak için çaba gösterirler. Böylece patronlar karşısında işçilerin haklarını, onlardan aldığı güçle en geniş bir şekilde savunabilirler...

■ TOPLU SÖZLEŞME TASARISI İŞÇİLERLE BİRLİKTE İŞÇİLERİN ONAYI ALINARAK HAZIRLANIR...

■ TOPLU SÖZLEŞME GÖRÜŞMELERİNE SENDİKA YÖNETİCİLERİ DIŞINDA İŞÇİ TEMSİLCİLERİ, TÜM İŞÇİLERLE BERABER KATILIR...

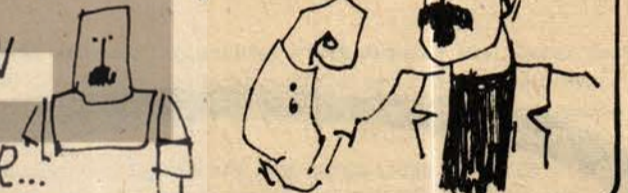

■ İMZALADIKLARI TOPLU SÖZLEŞMELERLE, PATRONLARDAN EN FAZLA EKONOMİK HAKLARI ALIRLAR. VE İMZALANAN TOPLU SÖZLEŞMEYİ UYGULAMAK İSTEMEYEN, YADA EKSİK UYGULAMASI KARŞISINDA DA EN ÇETİN MÜCADELEYİ SÜRDÜRÜR...

■ İŞÇİLERİN TÜM SORUNLARINDA OLDUĞU GİBİ İŞ GÜVENLİĞİ İLE İLGİLİ SORUNLARDA DA ÇOK TITIZDIRLER.

■ İŞTEN ATILAN İŞÇİLERİ TEKRAR İŞE ALDIRMAK İÇİN OLANCA GÜCÜ İLE PATRONLARA KARŞI MÜCADELE VERİR...

HAKSIZ YERE İSTEN ATILMIŞ ARKADAŞIMIZ İÇİN GREVE GİDECEĞİZ

■ Toplu sözleşmelerle sağlanan hakların HAYAT PAHALIĞIYLA, ZAMLARLA silinip gittiğinin, işçilerin ücretlerinin artıyormuş gibi görülmesine rağmen görülmesine rağmen gerçekte azaldığının bilinciyle, tek tek patronlara karşı verilen EKONOMİK mücadelelerin yetersizliğini bilirler.

■ işçi sınıfımızın, emekçi halkımızın gerçek kurtuluşunun kendi SİYASİ PARTİSİ öncülüğünde, işçi sınıfının iktidar olmasıyla gerçekleşeceğine inanır, mücadele eder...

■ TÜM SAĞLIK-İŞ SENDİKASI, SAĞLIK İŞÇİLERİNİN ÇETİN MÜCADELELERİ İLE CELİKLEŞMİŞ DEVRİMCİ SENDİKALARIDIR...

■ TÜM SAĞLIK-İŞ SENDİKASI, SAĞLIK İŞÇİLERİNİN EN GENİŞ ŞEKİLDE YÖNETİMİNE ve DENETİMİNE KATILDIKLARI GERÇEK DEVRİMCİ SENDİKALARIDIR...

■ TÜM SAĞLIK-İŞ SENDİKASINDA, BİRLEŞELİM, KENETLEŞELİM ve PATRONLARIN HAKSIZ SÖMÜRÜSÜNE "DUR" DİYELİM...

"BİR ORMAN GİBİ KARDEŞÇESİNE"

Bir ülkede çeşitli işkollarında çalışan işçilerin hepsi sınıf kardeşleridir. Türkiye'de, maden işçileri, kimya işçileri, basın işçileri, dokuma işçileri ve sağlık işçileri hepsi tek ve aynı hedef için mücadele ediyorlar: SERMAYENİN, PARABABALARININ BOYUNDURUĞUNDAN KURTULMAK.

İşte aynen bunun gibi, İngiltere'li, Fransa'lı, İspanya'lı, Şili'li, Bolivya'lı işçi ve emekçiler birbirlerinin sınıf kardeşleridirler. Çünkü hepsinin ortak özelliği, sermaye tarafından sömürülmeleri, baskılara ve haksızlıklara uğramaları ve sefaletle itilmeleridir.

İşçilerin sınıf kardeşleri olmaları, tek ve aynı hedef için mücadele etmeleri, aralarında dayanışma ve işbirliğinin geliştirilmesini, pekiştirilmesini, ortak düşmana yani parabalalarına karşı mücadelede birleşmesini gerektirmektedir.

İşte, Çapa'lı 1200 sağlık işçisinin 15 Ocak 1975 günü başlayan ve zaferle sonuçlanan 3 günlük direnişlerinden arta kalan en büyük izlerden birisi de, direnişteki EPEGLE İŞÇİLERİ ile karşılıklı dayanışma ve kardeşlik duygularının pekişmesidir. 80 gündür kendi sendikalarını özgürce seçebilmek uğruna, her türlü zorluğa rağmen yığıtçe direnen Epengle işçileri, Çapa Kliniklerinde kendileri gibi, hak alma mücadelesine girişen Sağlık işçisi kardeşlerinin yanına koşmuşlar, güçlü bir dayanışma içine girmişlerdir. Çapa'lı sağlık işçileri de Epengle'li işçi kardeşlerinin direniş çadırına topluca giderek, Epengle patronuna Epengle işçilerinin yalnız olmadığını gösterdiler.

Gerek ülke çapında, gerekse uluslararası planda işçiler arasındaki birlik, dayanışma ve kardeşlik geliştiği ve pekiştiği ölçüde dünyanın çehresi toptan değişecektir.

Tüm ülkelerin işçi ve emekçilerinin sınıf kardeşleri olduğu gerçeği en iyi kavrandığında ve bu yolda adımlar atıldığında, sömürü düzenleri son bulacaktır.

**Yaşamak bir ağaç
gibi
Tek ve hür
Ve bir orman gibi
Kardeşçesine
BU HASRET BİZİM...**

BELGELERİN DİLİ

— TIP FAKÜLTESİ DEKANI GÜNGÖR ERTEM, MINAREYİ SİĞDIRACAK KILIF BULAMIYOR...

Çapa Kliniklerinde işçilikleri, 7 sayılı kararname zamanında tespit edilmiş ve ekonomik-sosyal hakları 1 Şubat 1974 tarihinde imzalanan toplu sözleşmeyle düzenlenmiş 1200 sağlık işçisinin haklarını aylardır savsaklattıran Dekan GÜNGÖR ERTEM, haksızlığının, yasalara aykırı tutumunun telâşi içinde, paniğe kapılarak, birbirini tutmayan sözler söylüyor. DEKAN'A VE TÜM KAMUOYUNA altında bizzat Dekan Güngör Ertem'in imzası bulunan bir BELGE sunuyoruz.

men teşviklere kanarak greve katılanlar hakkında da idari soruşturma ve cezai kavuşturma açılmasına karar vermiştir. Olayların devam etmesi...

Sözleşme şartlarına uyan bir disiplinli çalışma ortamının kurulup korunmasında kürsü yöneticilerinin ve bütün öğretim üyelerinin ilgilerinin değeri çok büyüktür. Bu bakımdan sözleşme hükümleriyle bu açıklama hakkında kürsünüz mensuplarına bilgi verilmesini rica eder, sözleşmenin bütün işçilere hayırlı olmasını dilerim. Saygılarımla.

Dekan Yardımcısı
Prof. Dr. Güngör Ertem

Eki: 1- Toplu iş sözleşmesi ve özeti
2- Kürsünüzde çalışan ve toplu iş sözleşmesi kapsamına giren işçilerin listesi.

Dekan bu açık tamiminden sonra, 31 Mayıs 1974 tarihinde çıkarılan 12 sayılı kararnameden sonra ise, 180 derecelik bir dönüş yaparak, Çapa Kliniklerindeki 1200 sağlık işçisine yıllardır tüm çağ dışı yöneticilerin yaptığı gibi, «MEMURSUNUZ» demeye yeltenmiş, ancak bu kez minare kılıfa sığmamıştır. «İmzalanan toplu sözleşmenin uygulanması 12 sayılı kararname karşısında mümkün değildir (bazen 12 sayılı kararname toplu sözleşmenin uygulanmasını durdurmuştur diyor) diyen Dekanlığa artık kargalar bile gülmekte. Ancak 1200 Çapa'lı sağlık işçisi, artan hayat pahalılığı ve zamlar karşısında toplu sözleşmenin bir an evvel uygulanmasını da beklemekte.

ÇALIŞMA BAKANINA SESLENİYORUZ: İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesindeki bu hukuk rezaletine, imzalanan işkolu ve işyeri düzeyindeki toplu sözleşmenin Dekanlık tarafından 1200 sağlık işçisine derhal uygulanması ile son verilmelidir. Çapa Kliniklerinde bir süredir bozulan iş barışının kalıcı bir şekilde yeniden kurulması buna bağlıdır.

ÇAPA' da...

Ancak Dekanlık daha sonra, sarı sağlık işçileri sendikası ile anlaşmayı bildirerek, 1 Mart 1974 tarihinde yürürlüğe giren toplu sözleşmenin mali hükümlerinin 1974 Haziran'ına (bütçenin çıkışına) ertelendiğini bildirmiş Haziran 1974'ten sonra ise, 12 sayılı kanun hükmünde kararnameyi bahane ederek, toplu sözleşmeyi uygulamayacağını açıklamıştı.

ÇAPA'LI SAĞLIK İŞÇİLERİ, TÜRK-İŞ'E BAĞLI SARI SAĞLIK İŞÇİLERİ SENDİKASININ İHANETLERİNİ UNUTMADILAR VE BUNUN BİR GÜN HESABINI MUTLAKA SORACAKLAR...

İşyerindeki işçilerin çoğunluğunu temsil etmediği halde toplu sözleşme yetkisini nasıl aldığı işçilerce de anlaşılamayan bu sarı sendika, işçileri önce, işverenle yıldırım hızı ile gerçekleştirdikleri toplu sözleşmeyle satmış, daha sonra ise kendi imzaladığı toplu sözleşmenin uygulanmasını dahi işverenle yine gizlice anlaşarak ertelettirerek, yıllardır sağlık işçilerine yaptıkları ihanetlere bir koca sayfa daha eklemiştir. Ancak Çapa'lı 1200 sağlık işçisi, Türk-İş'e bağlı bu sarı sendikanın kendilerine ihanetlerini hiçbir zaman unutmayacaklar ve bütün bu ihanetlerin hesabını bir gün ergeç soracaklardır.

İŞÇİLER KENDİ DAVALARINA SAHİP ÇIKIYOR...

Ancak, Dekanlığın işçilerin kanuni ve toplu sözleşmeden doğan tüm haklarını hasıraltı etme çabaları, Çapa'lı 1200 sağlık işçisinin kenetlenerek tek vücut halinde işverenin karşısına çıkmaları ile tuz-buz oldu. Çapa'lı yığıt sağlık işçileri sarı sendikanın imzaladığı, getirdiği yetersiz zamlar ve sosyal haklar nedeni ile gerçekten bir satış sözleşmesi olan toplu sözleşmeyi, kendi güçleri ile uygulattırma ve tüm kanuni haklarını almak için 15 Ocak 1975 tarihinde acil hizmetler dışında tüm kliniklerde işi bırakarak direnişe geçtiler. 3 gün süren direniş boyunca işçiler her türlü kararı dersanede toplanarak birlikte verdiler ve demokrasiyi en iyi uygulayanların işçiler olduğunu dost düşman herkese gösterdiler. 15-16-17 Ocak 1975 tarihlerinde süren direniş, işçilerin kararlı ve yığıtçe mücadeleleri sonucu zaferle sona erdi. Dize gelen işveren, işçilerin yasal hakkı olan ve 8 aydır ödenmeyen yan ödemelerin ilk 3 aylığını derhal ödedi, diğer 5 aylık bölümünün en kısa zamanda ödeneceğine söz verdi. Çapa'lı işçiler adına 1.2.1974 tarihinde imzalanan toplu sözleşmeyi uygulayacağına söz verdi. Döner sermayeden, Çapa Kliniklerinde çalışan tüm sağlık işçilerine yeterli miktarda tazminat ödemeyi taahhüt etti.

İŞÇİYİZ GÜÇLÜYÜZ - TOPLUMDA ÖNCÜYÜZ...

Çapa Klinikleri işçileri Dekanlığın vaatlerini en kısa zamanda yerine getirmesini bekliyorlar. Ancak, tüm haklarının en büyük garantisinin kendi birlik ve beraberlikleri olduğunun bilinci ile devrimci sendikaları TÜM SAĞLIK VE HASTANE İŞÇİLERİ SENDİKASI çatısı altında daha da kenetleniyor, saflarını daha da sıklaştırıyorlar. Ve şunu hep bir ağızdan haykırıyorlar: EN UFAK BİR HAKKIMIZI BİLE KİMSEYE KAPTIRMAYACAĞIZ... TÜM HAKLARIMIZI SÖKE SÖKE ALACAĞIZ...

TÜM SAĞLIK ve HASTANE İŞÇİLERİ SENDİKASI
YAYIN ORGANI

Sahibi: Hulusi Kartal Yazı işleri müd.: İlhan Eryılmaz
Adres: Çakırağa mahallesi, Abdullatif paşa sokak No:17

4 NISAN 1975